Bharatiya Vidya Bhavan BULLETIN

VOLUME XXXIII No. 4 COIMBATORE KENDRA May 2025

Dear Reader,

The Personality of this month is Vinayak Damodar Savarkar. We have articles on Mountaineer Tenzing Norgay, Scientist S. Ganesh, Nana Sahib, and Poet Sumitranandan Pant. We have articles on Pulavar Adhi, Balasaraswathi in the tamil section. Events and Happenings of all the three schools also feature in the edition.
Happy reading.

PERSONALITY OF THE MONTH
VINAYAK DAMODAR SAVARKAR
Indian nationalist

VinayakDamodarSavarkar was born on May 28, 1883, Bhagur, India. He was a Hindu and Indian nationalist and leading figure in the Hindu Mahasabha ("Great Society of Hindus"), a Hindu nationalist organization and political party. His definition of Hindutva launched the modern Hindu nationalist movement.

While a student of law in London (1906–10), Savarkar helped to instruct a group of Indian revolutionaries in methods of sabotage and assassination that associates of his had apparently learned from expatriate Russian revolutionaries in Paris. During this period he wrote 'The Indian War of Independence', 1857 (1909), in which he took the view that the Indian Mutiny of 1857 was the first expression of Indian mass rebellion against British colonial rule.

In March 1910 Savarkar was arrested on various charges relating to subversion and incitement to war and was sent to India for trial and was convicted. In a second trial he was convicted of complicity in the assassination of a British district magistrate in India, and, after sentencing, he was transported to the Andaman Islands for detention "for life." He was brought back to India in 1921 and released in 1924.

While imprisoned, he wrote Essentials of Hindutva (1923), coining the term Hindutva ("Hinduness"), which sought to define Indian culture as a manifestation of Hindu values rooted in the Indian subcontinent. The epigraph of his book defines the concept: "A HINDU means a person who regards this land of BHARATVARSHA, from the Indus to the Seas as his Father-Land as well as his Holy-Land that is the cradle land of his religion." (Bharata is the Sanskrit name—Bharat in Hindi—for the Indian subcontinent, and varsha means "country" in Sanskrit.) This concept grew to become a main tenet of Hindu nationalist ideology and the groups that were developed to promulgate that ideology, such as the RashtriyaSwayamsevakSangh (RSS), a paramilitary organization that was founded in 1925 based on Savarkar's ideas.

Savarkar resided in Ratnagiri, India, until 1937, when he joined the Hindu Mahasabha, which militantly defended the Hindus' claims of religious and cultural supremacy over Indian Muslims. He served as president of the Mahasabha for seven years. In 1943 he retired to Bombay (now Mumbai). When Mahatma Gandhi was assassinated in 1948 by a Hindu nationalist who was a member of the Mahasabha, Savarkar was implicated but was acquitted in his subsequent trial because of insufficient evidence.He died on February 26, 1966, Bombay.

We only have what we give.

TENZING NORGAY
Nepali-Indian Mountaineer

Tenzing Norgay was born on May 15, 1914, Khumbu region, Nepal. He was a Nepali-Indian Sherpa mountaineer who in 1953 became, with Edmund Hillary of New Zealand, the first person to set foot on the summit of Mount Everest, the world's highest peak (approximately 29,035 feet [8,850 meters]; At the age of 19 he was chosen as a porter for his first expedition; in 1935 he accompanied Eric Shipton's reconnaissance expedition of Everest. In the next few years Tenzing took part in more Everest expeditions than any other climber.

After World War II Tenzing became a sirdar, or organizer of porters, and in this capacity accompanied a number of expeditions. In 1952 the Swiss made two attempts on the southern route up Everest, on both of which Tenzing was sirdar. He went as sirdar of the British Everest expedition of 1953 and formed the second summit pair with Hillary. From a tent at 27,900 feet (8,500 meters) on the Southeast Ridge, they reached the summit at 11:30 AM on May 29.

After his feat he was regarded as a legendary hero by many Nepalese and Indians. His many honours included Britain's George Medal and the Star of Nepal (Nepal Tara). Man of Everest (1955; also published as Tiger of the Snows), written in collaboration with James Ramsey Ullman, is an autobiography. After Everest (1978), as told to Malcolm Barnes, tells of his travels after the Everest ascent and his directorship of the Field Training Himalayan Mountaineering Institute in Darjeeling, which the Indian government established in 1954. Tenzing: Hero of Everest (2003), a biography of Tenzing Norgay by mountaineer and journalist Ed Douglas, is a sensitive appreciation of his life, achievements, and disappointments.He died on May 9, 1986, Darjeeling, West Bengal, India.

NANA SAHIB
Indian Rebel

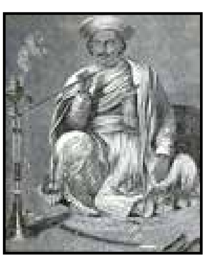

Nana Sahib was a prominent leader in the Indian Mutiny of 1857–58. Although he did not plan the outbreak, he assumed leadership of the sepoys (British-employed Indian soldiers).

Adopted in 1827 by BajiRao II, the last Maratha peshwa (ruler), Nana Sahib was educated as a Hindu nobleman. On the death of the exiled BajiRao in 1852, he inherited the peshwa's home in Bithur (now in Uttar Pradesh state). Although Nana Sahib's adoptive father had pleaded that his £80,000-a-year life pension be extended to Nana Sahib, the British governor-general of India, Lord Dalhousie, refused. Nana Sahib sent an agent, Azimullah Khan, to London to push his claims, but without success. On his return Azimullah told Nana Sahib he was unimpressed by the supposed British military strength in the Crimean War. That report, the refusal of his claim, and threats of the sepoys led him to join the sepoy battalions at Kanpur in rebellion in June 1857. He had sent Sir Hugh Wheeler, commander of British forces at Kanpur, a letter warning of the attack—a sardonic gesture to his former friends. A safe conduct given to the British under General Wheeler by Nana Sahib was broken on June 27, and British women and children were massacred at Nana Sahib's palace. Lacking military knowledge, he could not command the mutinous sepoys, though he had the satisfaction of being declared peshwa in July 1857 by the rebel leader Tantia Tope and his followers after the capture of Gwalior. Defeated by General Henry Havelock and in December 1857 by Sir Colin Campbell (later Baron Clyde), he appointed a nephew, Rao Sahib, to give orders to Tantia. In 1859 Nana Sahib was driven into the Nepal hills, where he is thought to have died.

Every charitable act is a stepping stone towards heaven

SUMITRANANDAN PANT
Indian poet

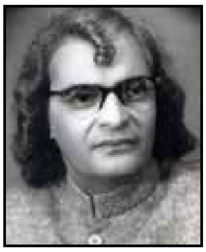

Sumitranandan Pant was born on 20 May 1900. He was an Indian poet. He was one of the most celebrated 20th century poets of the Hindi language and was known for romanticism in his poems which were inspired by nature, people and beauty within.

His father served as the manager of a local tea garden, and was also a landholder, so Pant was never in want financially growing up. He grew up in the same village and always cherished a love for the beauty and flavor of rural India, which is evident in all his major works.

Pant enrolled in Queens College in Banaras in 1918. There he began reading the works of Sarojini Naidu and Rabindranath Tagore, as well as English Romantic poets. These figures would all have a powerful influence on his writing. In 1919 he moved to Allahabad to study at Muir College. He then focussed more on poetry, publishing Pallav in 1926. This collection established him as a literary giant of the Hindi renaissance that had begun with Jaishankar Prasad.

Pant moved to Kalakankar in 1931. For nine years he lived a secluded life close to nature. Simultaneously he grew enamored with the works and thinking of Karl Marx and Mahatma Gandhi, dedicating several verses to them in the poetry he produced during this time. Pant returned to Almora in 1941 where he attended drama classes at the Uday Shankar Cultural Centre. He also read Sri Aurobindo's The Life Divine, which heavily influenced him. He is considered one of the major poets of the Chhayavaadi school of Hindi literature. Pant mostly wrote in Sanskritized Hindi. Pant authored twenty-eight published works including poetry, verse plays and essays.

Apart from Chhayavaadi poems, Pant also wrote progressive, socialist, humanist poems and philosophical (influenced by Sri Aurobindo) poems. Pant eventually moved beyond this style.

In 1960, Pant received the Sahitya Academy award, given by India's Academy of Letters.

In 1968, Pant became the first Hindi poet to receive the Jnanpith Award, considered to be India's highest accolade for literature. This was awarded to him for a collection of his most famous poems titled Chidambara.

The Indian Government honuored him with Padma Bhushan in 1961.

SumitraNandan Pant composed the Kulgeet of the Indian Institute of Technology Roorkee " -JayatiVidyaSansthan".

Pant died on 28 December 1977, at Allahabad (Prayagraj), Uttar Pradesh. His childhood house in Kausani has been converted into a museum.

S. GANESH
Indian Geneticist

Subramaniam Ganesh was born on 23 May 1968. He is an Indian geneticist, molecular biologist and a professor at the department of biological sciences and bio-engineering of the Indian Institute of Technology, Kanpur. Known for his pioneering studies on Lafora progressive myoclonic epilepsy and other neurodegenerative disorders, Ganesh is an elected fellow of the Indian Academy of Sciences and the National Academy of Sciences, India. The Department of Biotechnology of the Government of India awarded him the National Bioscience Award for Career Development, one of the highest Indian science awards, for his contributions to biosciences in 2008.

Born on 23 May 1968 in the south Indian state of Tamil Nadu, Ganesh completed his undergraduate studies at the University of Madras in 1988 and earned an MSc in 1990.Subsequently, he joined the Banaras Hindu University for his doctoral studies to secure a PhD in 1996. His post-doctoral work was at the Indian Institute of Science from 1997 to 1998 after which he moved to Japan to start his career as a staff scientist at the RIKEN Brain Science Institute. On his return to India in 2002, he

The most precious thing I have to give is my time.

joined the Indian Institute of Technology, Kanpur (IITK) as a member of faculty at the department of biological sciences and bio-engineering (BSBE) where he serves as the P.K. Kelkar Chair Professor. At IITK, he has set up his laboratory of human molecular genetics, popularly known as Ganesh Laboratory, and is the principal investigator, while hosting many research scholars.

Ganesh's research focus has been in the fields of human molecular genetics and neuroscience and he is known to have carried out extensive work on the genetic forms of neurodegenerative disorders. During his early days at IITK, he led a team of scientists researching on the Lafora disease (LD) to establish the role played by LD proteins in protein quality control and their work widened the understanding of the disorder.Later, he focused his work to other neurodegenerative disorders such as central nervous system diseases, cardiovascular disorders and developmental disorders,with emphasis on their pathways, while working on developing new therapeutic protocols.

He serves as an associate editor of the Journal of Genetics of the Indian Academy of Science.

The Department of Biotechnology of the Government of India awarded him the National Bioscience Award for Career Development, one of the highest Indian science awards in 2008and he received the Scopus Young Indian Scientists Award the same year.He received one more award in 2008, the B. M. Birla Science Prize of the B. M. Birla Science Foundation.The Science Research Council of the Department of Atomic Energy selected him for the Outstanding Research Investigator Award in 2010 and he received the RajibGoyal Prize of Kurukshetra University in 2011. The National Academy of Sciences, India elected him as a fellow in 2012;the same year as he received the CDRI Award of the Central Drug Research Institute. He also featured in the list of Top 25 Scientists in India published by India Today.

EVENTS & HAPPENINGS OF BOTH THE SCHOOLS

NATIONAL INTEGRATION CAMP- 2025

RS Puram

Ajjanur

No act of kindness, however small, is ever wasted.

The 13th National Integration Camp was held at Bhavans Sri Ramakrishna Vidhyalaya, Sainikpuri, Secunderabad, Telangana from 26 April to 1 May 2025. The theme of the camp was **Our culture, Our pride - The Essence of Bhavans**. 6 students from each school along with the escort teachers Ms.Keerthika & Ms.Vijayalakshmi attended the camp. It was a unique experience that brought together students from different parts of India to promote national integration, cultural exchange and teamwork. During the camp, students participated in various activities, workshops, sports, sight seeing etc.

The NIC was an enriching experience that helped develop new skills, make new friends and gain a deeper understanding of different culture.

A DAY OUT TO CHILL OUT

RS Puram

Ajjanur

To foster camaraderie, relaxation and rejuvenation among our staff, a day-long outing was organized. On 25.4.2025 Teachers from Ajjanur School visited Avinashi Lingeshwarar temple and Chill Out theme park, Perundurai, Erode. On 26.04.2025 RS Puram School Staff Memembers visited Valparai.Everyone boarded the bus with smiles and sense of Joy. This outing was a wonderful opportunity to unwind, build stronger interpersonal relationships and return to work with renewed energy and enthusiasm.

EVENTS & HAPPENINGS AT RS PURAM MATRIC SCHOOL

KG Day – 04.04.2025

Real generosity towards the future lies in giving all to the present.

KG Day was Celebrated on 04.04.2025 in a grand manner. The auditorium was fully packed with parents. The Correspondent Shri. M. Alagiriswamy presided over the function and the Associate Secretary, Shri. C.R. Suriyanarayanan was the guest of honour. The Principal Shri R.G. Shankar welcomed the Parents and the guests. Few Students shared their cherishable experiences in the Kindergarten Classes. Two Students from the Primary Section welcomed the tinytots to the Primary Classes. Colourful Vibrant Dances, Recitation of thirukkural, Ulaga neethi added grandeur to the Programme.

ORIENTATION FOR TEACHERS - SOUND THERAPY – 10.04.2025

A Session on sound Vibration Therapy Session was Organized on 10.04.2025. The Resource Person Smt. Aparna Suresh, elucidated the Profound impact of sound vibrations on the human body and mind. The Key benefits of sound therapy are slowing of Brain waves, heart and breath rate, retuning of Body and Mind, reduction of stress and Earing of Blockages, Improvement of Sleep, immunity and creativity. This Session was an informative and beneficial event, offering insights into a complementary approach to stress reduction and holistic health.

EVENTS & HAPPENINGS OF AJJANUR MATRIC SCHOOL

SUMMER CAMP

Charity begins at home but should not end there.

We offered a comprehensive programme to foster students' creative and physical abilities, from April 15th to April 24th including:

- Specialized training in Drawing, Art & Craft, and Music to enhance creative skills.
- Training in Silambam and Karate to promote physical fitness, discipline, and teamwork.
- Focus on improving handwriting skills to develop good writing habits.

This well-rounded approach aims to help students discover their interests and talents, contributing to their overall growth and well-being.

EVENTS & HAPPENINGS AT CBSE SCHOOL

KINDERGARTEN OPENING DAY - APRIL 7, 2025

The first day of school is a magical moment for parents as they witness their little ones transform and grow. We welcomed our tiny tots with a warm chandan tika ceremony, blessing them for a bright future.

We organised a special activity for parents, inviting them to leave their thumbprints on the Bhavan's Family Tree, symbolising unity and belonging.

The students began their day with circle time, where teachers and students introduced themselves, fostering bonding and camaraderie. Engaging games and activities were conducted to ensure a joyful experience, and a visit to the play area added excitement to the day.

Through displays of beloved cartoon characters, we emphasised important values such as friendship, strength, adventure, and unity.

The day concluded on a happy note with delightful takeaways for our tiny tots, creating cherished memories.

SCOUTS AND GUIDES INAUGURATION

The Scout and Guide unit was inaugurated on 23rd April, 2025, by Sri Sivakumar, Principal of Jeevans International School and Co-founder of Konghu Mandalam District for Scouts and Guides. The programme began with the lighting of a traditional lamp and a prayer song performed by the school choir. Our Principal, Smt. C. Jayalatha welcomed the gathering and highlighted the need for Scouts and Guides in schools.

When we give cheerfully and accept gracefully, everyone is blessed

In his address, Chief Guest Sri Sivakumar emphasised the importance of Scouts and Guides. He elaborated on the various wings of the organisation and explained how they contribute to serving the country. He also demonstrated different types of claps, activities, and methods to enhance concentration.

Sri Sivakumar mentioned the job opportunities available in the Central and State Governments, specifically for Scouts and Guides. A video highlighting the benefits of participating in Scouts and Guides and their significance in national service was presented. He motivated the students to get involved in Scouts and Guides and encouraged teachers to undergo training and share their knowledge.

Following this inspiring speech, 13 more students joined the Scouts and Guides.

TALENT HUNT 2025

Bharatiya Vidya Bhavan Public School hosted a Talent Hunt for new students from Grades 1-9 for the academic year 2025-26. Young talents showcased their skills in various areas, including singing, dancing, playing the electronic Keyboard, Taekwondo, painting, and reciting tongue twisters. One new student even took on the role of master of ceremony, impressing the audience with confidence. The event was a delightful display of the students' hidden talents and creativity

XIII NATIONAL INTEGRATION CAMP

The 13th National Integration Camp was held at Bhavan's Shri Ramakrishna Vidyalaya, Sainikpuri, Secunderabad, Hyderabad, Telangana, from April 26th to May 1st, 2025. Six students from our school, accompanied by one escort teacher, participated in this enriching six-day camp.

The camp commenced each day with a 5:00 am wake-up bell, followed by Zumba warm-up exercises, cross runs, and campus visits. A nutritious breakfast, lunch, snacks and dinner were served daily. The camp featured various activities like presentations, workshops on "Research and Entrepreneurship for Young Minds" by Dr. Shridhar, Scientist, CSIR, show and tell, best out of waste, and JAM.

Inspirational talks were given by many resource persons. Dr. Darpan Vasudeva delivered a talk on "Self-Analysis and Moderation", Mr. Srinivasa Rao, Ex-Principal of BSRKV, spoke on "Binding Forces of National Integration: Role of Emerging Youth"

Recreational sports activities were conducted every evening, followed by cultural performances by visiting school teams. The MUN (Mock United Nations) simulation gave confidence to our students to speak up for their opinions.

A one-day outing to Birla Mandir, a museum, a palace and Golconda fort was arranged for students.

Happiness doesn't result from what we get, but from what we give.

புலவர் ஆதி

ஒரு துன்பம் வரும் போது அதற்கேற்ப தனது கொள்கைகளையும் நடை முறைகளையும் மாற்றிக்கொள்வது சாதாரணமாக நடக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால் சிலர் மட்டும் நெருப்பிலிட்ட தங்கத்தைப் போல துன்பத்தை தாங்கிக் கொண்டு ஜொலிப்பதுண்டு. அத்தகைய ஒருவர் தமிழாசிரியராக பணிபுரிந்த புலவர் ஆதி ஆவார். உள்ளும் புறமும் எவ்வித வேறுபாடும் இன்றி பாரதி கூறியது போல நேர்கொண்ட பார்வையும் நிமிர்ந்த நன்னடையும் கொண்டு வாழ்ந்தவர். தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பல இன்னல்களை எதிர்கொண்டாலும். மாறாத மன உறுதி கொண்டு தனது பணிகளை தொடர்ந்தவர்.

புலவர் ஆதியின் இயற்பெயர் இராசியண்ணன் ஆகும். கோவைக்கும் திருப்புருக்கும் இடையில் உள்ள சோமனூருக்கு அருகில் உள்ள கருக்கம்பாளையம் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். சின்னையக் கவுண்டர் கருப்பாத்தாள் என்ற பெற்றோருக்கு 5.5.1934 அன்று மகனாக பிறந்தார். இரண்டு அண்ணன், இரண்டு தம்பி என நான்கு சகோதரர்கள் கொண்ட விவசாயக் குடும்பம்.

இவருடைய கல்வி சோமனூருக்கு அருகில் உள்ள கோம்பை காட்டுபுதூரில் உள்ள தொடக்கப்பள்ளியில் தொடங்கியது. ஐந்தாம் வகுப்புவரை படித்த போது ஒரு தடை உருவானது. இவருக்கு படிப்பு வராது என்று ஒரு சோதிடர் கூறியதால் மூன்றாண்டுகள் பள்ளிக்கு போகாமல் ஆடு மேய்க்க நேரிட்டது. பிறகு அவர் தாயின் உதவியால் மீண்டும் பள்ளியில் சேர்ந்தார். பத்தாம் வகுப்பு தேர்ச்சி பெற முடியவில்லை. அதைத் தொடர்ந்து அன்றைய கோவை மாவட்ட ஜில்லா போர்டு நடத்தி வந்த பள்ளியில் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியராக பணி கிடைத்தது. ஓராண்டு அப்பணியில் இருந்தார்.

பிறகு 1955ம் ஆண்டு பேரூர் தமிழ்க்கல்லூரியில் சேர்ந்து பயின்று புலவர் பட்டம் பெற்றார். இதைத்தொடர்ந்து 1960ம் ஆண்டு தொடங்கி 1992ம் ஆண்டு வரை கோவை நகராட்சி நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கி வந்த பள்ளிகளில் தமிழாசிரியராக பணி புரிந்தார். இக்கால கட்டத்தில் இவர் சந்தித்த சோதனைகள் ஏராளம். அரசுப்பள்ளியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகும் ஒரு தனியார் பள்ளியில் 15 ஆண்டு காலம் தமிழ் கற்பித்து வந்தார்.

இவர் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்திலேயே கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதத் தொடங்கினார். இவரது எழுத்துக்கள் அக்கால பத்திரிகைகளான ஆனந்த போதினி, பிரசண்ட விகடன், கண்ணதாசனின் தென்றல், முத்தாரம் ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன.

பேரூரில் தமிழ்க் கல்லூரியில் பயிலும் போது பக்திமானாக இருந்தவர் மெல்ல மெல்ல திராவிட இயக்கக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டார். 1960களில் இவருக்கு ஜீவாவுடன் ஏற்பட்ட நட்பு இவரை ஒரு முழு பொதுவுடைமைவாதியாக மாற்றியது. பிறகு இறுதிநாள் வரை அவர் அதிலிருந்து மாறவே இல்லை.

1962ம் ஆண்டு நடந்த இந்திய சீனப் போருக்கு பிறகு இவருடைய கவிதைகள் சீன வானொலியின் ஒலி பரப்பானது இந்நிலையில் இவர் சீன நிலைப்பாட்டை ஆதரிப்பதாக கருதப்பட்டு இவரை காவல்துறை விசாரனை செய்தது. தொடர்ந்து இன்னொரு வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலும் அடைக்கப்பட்டார்.

இதைத் தொடர்ந்து இவர் ஆசிரியப் பணியிலிருந்து பணியிடை நீக்கம் செய்யப்பட்டு வெகுவாக அலைக்கழிக்கப்பட்டார். அக்கால கட்டத்தில் கோவை பகுதியில் எந்த போராட்டம் நடந்தாலும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக இவரை சிறையிலடைப்பது வாடிக்கையானது. ஆனால் இவையெல்லாம் இவருடைய தமிழ்ப்பணிக்கு தடையாக இருக்கவில்லை.

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் தொடங்கி பாரதிதாசன், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் வரை பல நிலை இலக்கண இலக்கியங்களில் ஆழ்ந்த புலமையும் தமிழுணர்வும் கொண்டவராக இருந்தார்.

இவர் கீழைக்காற்று (கவிதை நூல்), தமிழில் இயங்கியல் ஒரு பார்வை (ஆய்வு நூல்), ஏடேறா இலக்கியம், (கட்டுரைகள்) மார்க்சியத்தின் அடித்தளம் (மார்க்சிய விளக்க நூல்), திருக்குறள் எளிய உரை ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவை போக பல்வேறு இதழ்களில் வெளியான பல கட்டுரைகளை தொகுத்தால் அவையும் பல நூல்களாகவும் ஆவணமாகவும் திகழும்.

கோவைக்கிழார், பேரூர் சாந்தலிங்கராமசாமி அடிகளார், கா.மீனாட்சி சுந்தரம், ம.ரா.போ.குருசாமி ,பேராசிரியர் நஞ்சுண்டன், கவிஞர் சிற்பி, கவிஞர் புவியரசு, கோவை ஞானி, கு.வெ.கி.ஆசான், புலவர் கி.ஆ.குப்புராசு போன்ற தமிழ்ப்புலமை பெற்ற பெரியோர் பலரிடத்தும் அன்பும் நட்பும் கொண்டிருந்தார்.

அதிலும் கோவை கிழாரிடமும், சாந்தலிங்கராமசாமி அடிகளாரிடமும் இவர் கொண்டிருந்த அன்பு அளவற்றது. தமிழ்க்கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவர் என்ற முறையில் பொதுவுடைமைக் கருத்துகள் கொண்டவரானாலும் திருமடம் சார்ந்த பல கல்வி

Those who are the happiest are those who do the most for others.

வளர்ச்சிப் பணிகளில் உரிமையோடு பங்கெடுத்துக் கொள்வார்.

ஒரு விவசாயியைப் போல எளிய தோற்றமும் கொங்கு வட்டாரத்தின் இயல்பான பேச்சு மொழியும் கொண்டிருந்தாலும் அரசியல் குறித்து புரட்சிகரமான கருத்துகளும் ஆழ்ந்த தமிழ்ப்புலமையும் கொண்ட ஒரு போர்க்குணம் மிக்கவராகவே வாழ்நாள் முழுவதும் இருந்தார்.

ஒரு முறை மாநில அளவிலான தமிழாசிரியர் மாநாடு நடைபெற்ற போது தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் தமிழும் தமிழரும் வளர்வதற்கு 3ம் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தை கற்கவேண்டும் என்று பேசினார். அப்போது ஒரு தமிழாசிரியர் என்ற முறையில் அதற்கு எதிராக எழுந்து நின்று துணிந்து குரல் கொடுத்தார். இவரது ஐம்பது ஆண்டுகால சமூகப்பணியில் மணி மகுடமாக இருப்பது இவர் இயங்கி வந்த தமிழ்நாடு இலக்கிய பேரவையாகும். இந்த மன்றத்தில் தமிழ் இலக்கியம் வரலாறு தத்துவம் என அங்கு பல்துறை அறிஞர்கள் படைப்பாளிகள் மாதம் தோறும் உரையாற்றுவர்.

தெளிந்த சிந்தனையாளராகவும் செயல் வீரராகவும் தமிழ்ப்புலமையும் மார்க்சிய அறிவு பெற்றவராகவும் இருந்த புலவர் ஆதி 24.8.2014 அன்று மறைந்தார்.

தஞ்சாவூர் பாலசரஸ்வதி

தஞ்சாவூர் பாலசரஸ்வதி நாட்டிய ஆசிரியர். சதிராட்டத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்து பரதநாட்டியமாக மாற்றியதில் பாலசரஸ்வதி, ருக்மிணி அருண்டேல் ஆகியோரின் பங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது. ருக்மிணியின் தரப்பிலிருந்து மாறுபட்டு பாலசரஸ்வதி சதிராட்டத்தின் சிருங்கார ரசத்தை பரதத்திலும் தக்க வைக்கும் போக்கை முன்வைத்தார்.

பாலசரஸ்வதி, ஜயம்மாள், கோவிந்தராஜுலுக்கு மகளாக மே 13, 1918-ல் பிறந்தார். இசைவேளாளர் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர். பாலசரஸ்வதியின் முன்னோர் தஞ்சை மராட்டியர்களுடைய அரசவைக் கலைஞர்களாக இருந்தவர்கள். இவரது மூதாதையர்களில் ஒருவரான பாப்பம்மாள் தஞ்சை அரசவையின் இசைக் கலைஞர், நடனக் கலைஞர். வீணை தனம்மாள் இவரது பாட்டியின் சகோதரி. தாயார் பாடகி. தந்தை இசைக் கலைஞர். பாலசரஸ்வதி ஏழாவது தலைமுறைக் கலைஞர்.

பாலசரஸ்வதி, தனது மூன்று வயதில் மயிலாப்பூர் கௌரி அம்மாளிடம் நடனம் கற்றார். வாய்ப்பாட்டுக் கலைஞர் அரியக்குடி இராமானுஜ ஐயங்கார், கந்தப்பா நட்டுவனாரிடம் நடனம் கற்க ஒழுங்கு செய்தார். 1925-ல் பாலசரஸ்வதி ஏழு வயதில் காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோவிலில் நடன அரங்கேற்றம் செய்தார். முதலில் 1934 ல் கல்கத்தாவில் இவரது நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. 1960 களில் சர்வதேச அளவில் ஐரோப்பா, கிழக்காசியா, வடஅமெரிக்கா உள்ளிட்ட பகுதிகளில் பரதநாட்டியம் அரங்கேற்றினார். வெஸ்லின் பல்கலைக்கழகம், கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, வாஷிங்டன் பல்கலைக்கழகம் போன்ற பல்கலைக் கழகங்களில் நடன நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டார். 1980களில் அமெரிக்கா சென்றார். சென்னை மியூசிக் அகாதெமி தந்த ஊக்கத்தால் அந்த அமைப்புடன் இணைந்து நாட்டியப் பள்ளியை நிறுவினார். 1961-ல் ஸ்காட்லாந்தில் நடைபெற்ற எடின்பரோ சர்வதேசத் திருவிழாவில் பாலசரஸ்வதிக்கு 8 நிகழ்வுகள் ஏற்பாடாகி இருந்தன.

பாலசரஸ்வதி சிருங்கார ரசத்தை எல்லையற்ற சக்தியுடன் ஒருவர் வரித்துக் கொள்ளும் உறவிலிருந்து எழும் பரவசநிலை என்றார். மனிதனைக் குறித்தும் கடவுளைக் குறித்தும் இருக்கும் ஆண்பெண் உறவை குறியீட்டுத் தளத்திலும் தத்துவார்த்தமாக வெளிப்படுகிறது என்ற கருத்தைக் கொண்டவர். ருக்மிணி தேவியின் அழுத்தம் சிருங்காரம் சாராத பாடல்களின் மீதே இருந்தது. ''கவிதை, ஓவியம், இசை, நடனம் மற்றும் இதர கலைகளின் மையமாகத் திகழ்வது ரசம். இந்த ரச உணர்வு காதல், வீரம், கருணை, அருவருப்பு, வியப்பு, பயம், வெறுப்பு, சாந்தம், கோபம் என்ற நவரச நிலைகளை உள்ளுணர்வின் தளத்தை உணரவேண்டும்'' என்றார் பாலசரஸ்வதி.

பாலசரஸ்வதி சிறந்த பாடல் கலைஞராகவும் திகழ்ந்தார். அனைத்திந்திய வானொலியின் சென்னை நிலையம் ஜூன் 16, 1938 முதல் செயல்படத் துவங்கிய அன்று முதல் இசைக்கலைஞராக பாலசரஸ்வதி பாடினார்.

அன்னா கிசல் காஃப் என்னும் நடன விமர்சகர் பாலசரஸ்வதியை உலகின் மிகச் சிறந்த நடனக் கலைஞர் என பாராட்டினார். அமெரிக்காவின் ஈடிணையற்ற நடன பொக்கிஷங்கள்: முதல் நூறு பேர் என்ற பட்டியலில் பாலசரஸ்வதி சேர்க்கப்பட்டார்.

விருதுகள்

1955ல் சங்கீத நாடக அகாதெமி விருது பெற்றார்

1973ல் மியூசிக் அகாதெமி சென்னை சங்கீத கலாநிதி விருது வழங்கியது

சென்னையில் உள்ள இந்தியன் ஃபைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைட்டி இவருக்கு சங்கீத கலாசிகாமணி விருது வழங்கியது.

1975ல் தமிழ் இசைச் சங்கம் சென்னை இசைப்பேரறிஞர் விருது வழங்கியது

1981ல் தி இந்தியன் ஃபைன் ஆர்ட்ஸ் சொசைட்டி சங்கீத கலாசிகாமணி விருது

பத்ம பூஷன் விருது

பத்ம விபூஷண் விருது

மறைவு

தஞ்சாவூர் பாலசரஸ்வதி தன் அறுபத்தியாறு வயதில் பிப்ரவரி 9, 1984ல் காலமானார்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் கதைகள்

நம்பிக்கையால் எல்லாம் முடியும்

குழந்தைகளே! இப்போது, இறைசிந்தனையுடன் வாழ வேண்டுமானால், ஒருவன் நிறைய நூல்கள் படித்திருக்க வேண்டும். பல விஷயங்கள் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற ஓர் எண்ணம் உங்களுக்கு வருகிறதா? இதற்கு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் என்ன சொல்கிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாமா?

ஆற்றுக்கு அக்கரையில் வசித்து வந்த ஒரு பண்டிதருக்கு ஒரு பால்காரி தினந்தோறும் பால் கொண்டு போய்க் கொடுப்பது வழக்கம்.

ஒரு சமயம் படகுப் போக்குவரத்து சரியாக நடைபெறவில்லை. ஆதலால், நாள்தோறும் சரியான நேரத்திற்குப் பால் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதில் தடை ஏற்பட்டது. ஒரு நாள் அந்தப் பண்டிதர், 'நேரத்திற்கு ஒழுங்காக ஏன் பால் கொண்டு வந்து தருவதில்லை?' என்று பால்காரியிடம் கோபப்பட்டார்.

அதற்கு அந்த எளிய பால்காரி, 'சுவாமி, நான் என்ன செய்வேன்? தினமும் அதிகாலையில் தான் வீட்டை விட்டுக் கிளம்புகிறேன். ஆனால் நதிக்கரைக்கு வந்தபிறகு நீண்ட நேரம் ஓடக்காரருக்காக காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது' என்று அடக்கமாகப் பதில் சொன்னாள்.

அதைக் கேட்டதும் அந்தப் பண்டிதர், 'ஏ பெண்ணே! பகவானுடைய நாமத்தை உச்சரிப்பதால் மக்கள் பிறவியாகிய பெரிய கடலையே தாண்டிக் கடந்துவிடுகிறார்கள்! உன்னால் இந்தச் சிறிய ஆற்றைக் கடக்க முடியவில்லையா?' என்று கோபமும் ஏளனமுமாகக் கேட்டார்.

கள்ளங்கபடமில்லாத அந்தப் பால்காரி அவர் சொன்னதை அப்படியே நம்பினாள். ஆற்றைக் கடப்பதற்குச் சுலபமான வழி தெரிந்துவிட்டது என்று அவள் பெரிதும் மகிழ்ந்தாள். வஞ்சம் இல்லாத நெஞ்சம் அவளுடையது.

அடுத்த நாள் முதல் குருவுக்கு அதிகாலையிலேயே உரிய நேரத்திற்குப் பால் கிடைத்து வந்தது. இதை கவனித்த அந்தப் பண்டிதர் ஒருநாள் பால்காரியிடம், 'நீ இப்போதெல்லாம் தாமதமாக வருவ தில்லையே! எப்படி சரியான நேரத்திற்குப் பால் கொண்டுவருகிறாய்?' என்று கேட்டார்.

'சுவாமி, நீங்கள் சொன்னபடி பகவானின் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே ஆற்றைக் கடந்து வருகிறேன். இப்போதெல்லாம் நான் ஓடக்காரனுக்காகக் காத்திருப்பதில்லை' என்று பால்காரி பதில் சொன்னாள். பண்டிதர் இதை எப்படி நம்புவார்? பால்காரியின் வார்த்தையை நம்பாத அவர் 'நீ எப்படி ஆற்றைத் தாண்டி வருகிறாய் என்பதை எனக்குக் காட்டு' என்று கேட்டார்.

பால்காரி சூதுவாது தெரியாதவள். உடனே அவள் அவரை அழைத்துக் கொண்டு நதிக்கரைக்குப் போனாள். பகவானின் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே ஆற்றுநீரின் மேல் சர்வசாதாரணமாக அவள் நடந்து போக ஆரம்பித்தாள். அப்படிச் சிறிது தூரம் சென்றதும் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தபோது பண்டிதர் இறைநாமத்தை ஓதிக் கொண்டே நீரின் மேல் நடக்க தம் வேட்டியை உயர்த்துவதைக் கண்டாள்

அவரது நிலைமையைக் கண்டதும் அவள், 'சுவாமி! இது என்ன? பகவானின் நாமத்தை வாயால் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அதே சமயம், துணி எங்கே நனைந்துவிடப் போகிறதோ என்று கைகளால் தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்கிறீர்கள்! பகவானிடத்தில் தங்களுக்குப் பரிபூரண நம்பிக்கை இல்லையே!' என்று கேட்டாள்.

தம்பி தங்கைகளே, இந்தக் கதையின் மூலம், எளிய மனம் இருந்தால் இறைவன் 'இதோ நான் இங்கு இருக்கிறேன் என்று தன்னைக் காட்டிக் கொள்கிறார் என்ற செய்தி உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது பாருங்கள்.

அடுத்து, கள்ளம் கபடமில்லாத ஒருவனைப் பார்க்கப் போகிறோம்.

Giving is the master key to success, in all applications of human life.

From the Archives

Smt. R. Radha receiving the 'Nritya Ratna award' from Dr. B.K. Krishnaraj Vanavarayar, Chairman, Bharatiya Vidya Bhavan, Coimbatore Kendra in the year 2008. She was recognised for her contribution to Indian Classical art form and its Propogation. Smt. Kalyani Sankar, Management Committee Member and Dr. Radha Ramani, Member, Dance festival Committee are seen in the Picture.

வேலுத்தம்பி தளவாய்

ஆங்கிலேய அரசிடம் அகப்படாமல் தன்னைத் தானே வெட்டிக் கொண்ட மாவீரர்

1765ஆம் ஆண்டு, மே மாதம் 6ஆம் நாள் அன்றைய திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் நாஞ்சில் நாட்டில் (இன்றைய தமிழ்நாட்டின் கன்னியாகுமரி மாவட்டம்), தலக்குளம் என்ற கிராமத்தில், வேலுத்தம்பி பிறந்தார்.

தர்ம ராஜா மன்னரின் ராமேஸ்வரம் பயணத்தின் போது, அவருடைய உடைமைகள் திருடு போனது. அதை கண்டு பிடித்துத் தரும் பொறுப்பை, 20 வயதே நிரம்பிய வேலுத்தம்பியிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது.

மூன்றே நாட்களில், களவுப் போன பொருட்களை கண்டுபிடித்து, மன்னர் தர்ம ராஜாவின் பாராட்டுகளைப் பெற்றார், வேலுத்தம்பி.

ஆங்கிலேய அரசுக்கு வரி கட்டாமல் இருந்த வேலுத் தம்பியை, உயிருடன் பிடித்துத் தருபவர்களுக்கு, 50 ஆயிரம் பரிசு என, அன்றைய பிரிட்டிஷ் அரசு அறி வித்தது.

வேலுதம்பியை கைது செய்ய, ஆங்கிலேய அரசு எல்லாத் திசைகளிலும் தேடியது.

தனது உயிர் எந்த நேரத்திலும் போக வாய்ப்பு உள்ளதை அறிந்துக் கொண்ட வேலுத்தம்பி, தன்னுடைய போராட்டத்தை அடுத்த தலைமுறைகளும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, தன்னுடைய வீர வாளை 'கிளிமானூர் அரச குடும்பத்தினரிடம் ஒப்படைத்தார்.

வேலுத்தம்பி இறுதியாக மண்ணடியில் உள்ள பகவதி ஆலயத்திற்கு வந்தார். அவர் இருக்கும் இடத்தை, சிலர் ஆங்கிலேய அரசிடம் காட்டிக் கொடுத்தனர்.

ஆங்கிலேயப் படைகளின் கைகளில் அகப்பட்டு உயிரை இழப்பதை விட, தன்னுடைய சகோதரரே, தன்னைக் கொல்ல வேண்டும் என வேண்டினார்.

சகோதரர் மறுக்கவே, அங்கு இருந்த குத்து வாளை எடுத்து, நெஞ்சில் குத்தினார். அப்படியும் அவரின் உயிர் பிரியவில்லை. ஆங்கிலேயப் படைகள் கோவிலின் வாசலுக்கு வெளியே நின்று இருப்பதை அறிந்ததும், தன்னுடைய சகோதரர் பத்மநாபனின் வாளை எடுத்து, தனது தலையைத் தானே வெட்டி உயிர் துறந்தார். வீரன் வேலுத்தம்பி தளவாய்.

Book-Post

To

We welcome suggestions and contributions from the readers for improving the quality and content of the bulletin.

Published by N.V. Nagasubramaniam, Chairman, Bharatiya Vidya Bhavan, 582, D.B. Road, R.S. Puram Coimbatore - 641 002. Telephone : 2542481 E-mail : kendra@bvbcbe.in